

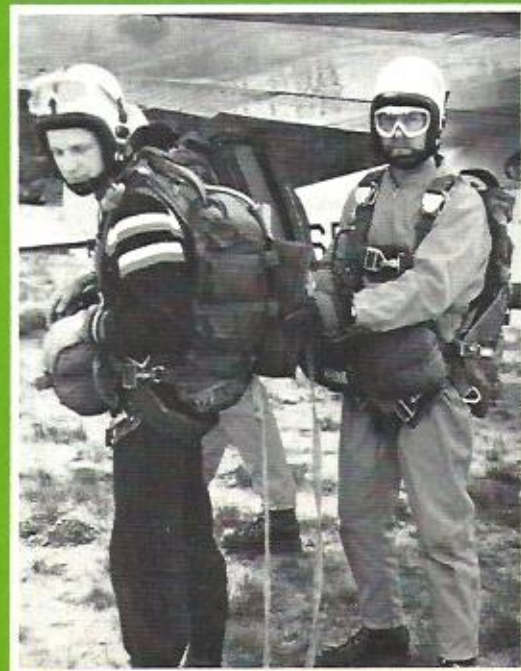
MESUKURSSILTA

TEKSTI JA KUVAT: PEKKA KARHUMÄKI

▲ Hyppymestarikurssi 1973: Vasemmalla ylärivissä: Risto Ylä-Outinen, Seppo Palmroth, Heikki Paulamäki, Pentti Pukila, Pekka Karhumäki, Raimo Häärä, Reijo Kaakinen, Lauri Oksanen, Markku Angerias. Vasemmalla alarivissä: Timo Aalto, Matti Heino, Kimmo Korkka, Pertti Koski, Markku Heilimo ja Pertti Skogberg.

► Oikealla Kimmo Korkka valmiina siimahyppyyn PC:llä. Mestarina Lauri Oksanen. Seuraavaa pokaa odottamassa Seppo Palmroth ja Heikki Paulamäki.

• Vuoden 1973 hyppymestari-
• kurssi pidettiin 1. 6.—8. 6. Suomen Ilmailuliiton ilmailuopistossa Jämijärvellä. Kurssille oli ilmoittautunut 18 hyppymestari-kandidaattia, joista 4 ei voinut työ- ym. esteiden takia koulutukseen osallistua. Kurssille osallistuivat seuraavat henkilöt:

Timo Aalto (SLK), Markku Angerias (JSIY), Markku Heilimo (VLK), Matti Heino (SatLU), Raimo Häärä (LIY), Reijo Kaakinen (JLK), Kimmo Korkka (JLK), Pertti Koski (TLK), Mikko Närhi (OLK), Lauri Oksanen (SLK), Heikki Paulamäki (FIK), Pentti Pukkila (VLK), ja Pertti Skogberg (TamlK).

Kouluttajina toimivat Pekka Karhumäki (JSIY) ja Matti Ojamäki (SatLU)

Kurssille pääsyaatimukseksi oli LuKT asettanut laskuvarjohyppääjän lupakirjan, kuitenkin siten, että "viittä vaille" lupakirjahyppääjällikin oli mahdollisuus osallistua kurssille. Yhdeksällä hyppääjällä neljästätoista oli lupakirja. Osalla olivat myös kaikki harjoituspuodotukset suoritettuna.

Kurssin pääpaino oli asetettu suunnitelmallisuuteen, järjestelmällisyyteen, koulutuksen opettamiseen ja hyppytoiminnasta vastuun ottamiseen. Koulutussuunnitelma, jonka LuKT oli vahvistanut oli seuraava:

Aineryhmä	tuntimäärä			huom.
	yht.	teor.	käyt.	
1. Alkujärjestelyt	2	1	1	
2. Hyppymestari	3	3	—	
3. Ilmailu- ja varomäär.	2	2	—	
4. Fyysisen kunnon merkit	1	1	—	
5. Oppitunnin pito	4	1	3	
6. Harjoituksen pito	4	1	3	
7. Kaluston hoito ja tark.	4	2	2	
8. Sääoppi ja mittaukset	3	—	3	
9. Miten arvostella oppilasta	1	1	—	
10. Oppilaskurssin järjestely	1	1	—	
11. Oppilaskurssin suunnittelu	4	4	—	
12. Näytöshyppy ja kilpailut	1	1	—	
13. Onnettomuus	1	1	—	
14. Kirjalliset kokeet	1	1	—	
15. Hyppyharjoitukset	40	1	39	
Yhteensä	72	21	51	

Oppitunteja oli mahdollisuus pitää 10 päivää kohti ja koska käytettävissä oli 7 täyttä ja yksi vajaa päivä, päästiin kaikkiaan 77 tuntiin. Suunnitelma voitiin kurssin kuluessa melko tarkkaan toteuttaa.

KURSSILLA TAPAHTUI

Kurssin alkua väritti kaksi lakkoa: Teknisten lakko, joka piti huolen siitä, että puhelimet pysyivät mykkinä sekä öljy-alan kuljetuslakko, jonka johdosta bensiniastioita oli kurssilaisten

autot pullollaan. Voimakas, kuuluisa Jämin-tuuli oli myös alkupäivinä kiusana, estäen ajoittain varsinaisen hyppäämisen. Tuuli ja muutama sadekuuro aiheuttivat sen, että teoria ja kylmäharjoittelu voitiin toteuttaa rauhassa ja niinpä sitten kurssin loppupuolella sää oli mitä parhain hyppytoiminnalle.

Joka aamu jo ennen lipunostoa juostiin aamulenkki, jonka jokainen oppilasmestari vuorollaan veti. Lenkin jälkeen pumput kummasti läpättivät ja Jämin rinteet jäivät jyrkinä mieleen. Tässä yhteydessä eräs sivullinen totesi: "Hulluja nuo hyppääjät".

Hyppymestarioppilaat rikkovat sopivasti myös järjestysääntöjä. Pieniä myöhästymisiä esiintyi. Niinpä tarvittavat työt kuten streamerien valmistus, liitutaalujen puhdistus, kaluston kuljetus ja muut välttämättömyydet tulivat mukavasti santsitoina tehdyiksi.

Ilmat klo 20.00 jälkeen olivat vapaat ja ne kuuluivat opiskelun, lepäilyn ja saunomisen merkeissä. Kerittiinpä Kaakanpään kaupungin yö-elämänsäkin tutustua.

HYPPYTOIMINTA

Laskuvarjohyppäjä kertyi kurs-

silla yhteensä 173 kpl. Hyppykorkeudet vaihtelivat 600 metristä aina 3.600 metriin saakka. Pääasiallisesti harjoiteltiin kuitenkin pakkolaukaisuhinalla pudottamista. Varsinaisten oppilaiden puuttuessa jouduttiin tekemään PC:llä siimahyppyjä. Monella olikin jo 100—300 hyppyä kulunut siitä kun siimalla viimeksi tuli hypätksi.

Harjoituspuodotuksissa oli vaatimuksena, että jos pudotettava ei osunut noin 200 metrin päähän maalialueesta, pudotusnäyte hylättiin. Niin ikään keillon käynnistämisen unohta-

minen, epäselvät komennot pudotettavalle ja pilotille ym. puutteellisuudet aiheuttivat suorituksen hylkäämisen.

Eräs sateinen iltapäivä muodostui varsinaiseksi jekuntekopäiväksi. Silloin oli ohjelmassa kylmäharjoittelua. Jokainen toimi vuorollaan hyppymestarina. Tällöin tarkastettiin varusteet, lennettiin hyppylentoja koneen ollessa tukevasti maassa, heitettiin voimalla streameria, otettiin uutta rundia ja hypättiin 30 cm:n vapaita pudotuksia. Tässä harjoituksessa olivat varjot huolimattomasti pakatut. Mestari sai tehdä kaikkensa, jotta kaikki virheet olisivat löytyneet. Pudotettavat "oppilaat" osasivat hidastella ja sotkea käsiään ja jalkojaan erinomaisella tehokkuudella pakkolaukaisuhinaan. On ihme jos normaalit oppilaat pystyvät samanlaisiin suorituksiin. Koska myös kylmäharjoittelussa toiminnut pilotti oli kokematon — hän töppöili jatkuvasti — oli joillakin mestareilla väliillä hikiset olivat.

Kurssilla harjoiteltiin myös spiraalia ja relatiivia. Kolmen miehen tähti muodostettiin kun paikallisen sanomalehden reporteri kävi kyselemässä kuumilumisia.

TEORIA

Oppitunnit etenivät koulutussuunnitelman puitteissa. Oppilasmestari osallistuivat erinomaisella aktiivisuudella asioiden käsittelyyn. Joskus poikettiin aiheesta ja päädyttiin mestarina toimimisen filosofiaan.

Jokainen piti vuorollaan näytösoppitunnin. Mieleen jäi erityisesti Paulamäen Heikin oppitunti uloshyppyaikan määrittämisestä juhlallisine matemaattisine lausekkeineen ja kaavoineen.

Oppitunnin yhteydessä, missä käsiteltiin oppilaskurssin suunnittelua, laadittiin ryhmätyönä koulutussuunnitelma alkeishyppääjiä varten. Koulutukseen liittyviä näkökohtia punnittiin monella eri tavalla ja lopputulos oli kaikista päätäten hyvä. Alkeishyppäkurssin tuntimääräksi saatiin yhteensä 68 tuntia — ja ehkä sekään ei ole kaikilta osin vielä riittävä.

Lopuksi olivat teorian kokeet, joiden avulla todettiin, oliko kurssilla oppittu mitään ja millaiset olivat lähtötiedot.

HYPPYKONE

Kurssin hyppyhissinä oli Tampereen Laskuvarjokerhon Cessna 195, OH-CSB. Konetta

Ilmailu 7/74

ohjasi Seppo Palmroth, useimmille hyppääjille tuttu ja pätevä pilotti. Aamulenkille Seppoa ei kuitenkaan houkutteluista huolimatta saatu osallistumaan.

KURSSILLA KITEITYTYNEITÄ AJATUKSIA

Seuraaville kurssille on varmaankin paikallaan valita vain lupakirjahyppääjiä, joilla on harjoituspuodotukset suoritettuna. Ei siksi, etteivätkö nyt pidentyllä kurssilla lupakirjattomat hyppääjät olisi olleet osavia ja oppivaisia, vaan siksi, että käytettävissä oleva niukka aika voidaan tällöin vielä tarkemmin käyttää varsinaisen hyppymestarin (pitäisikö sanoa hyppykouluttajan) tehtävien opiskeluun.

Myöskin kerhojen kannattaa urheilun edun vuoksi tarkoin harkita minkälaisen hyppääjän lähettää mestarikurssille. Meistä kaikistahan ei ole, eikä tarvitsekaan olla alkeiskurssin kouluttajaksi. Henkilö, jolla saattaa olla vaikeuksia esim. oppitunnin pitämisessä voi olla mitä erinomaisin hyppääjä.

OHI ON

Hyppymestarikurssi AD 1973 oli 8. 6. perjantai-iltapäivänä loppuun hikoiltu ja hypitty. Mahdoton innostus oli kurssilaisilla hyppäämiseen ja hyppytoiminnan kehittämiseen. Paikallinen reporteri hämmästeli, ettei kurssin päättäjäksiä pidetty lainkaan — mutta seuraavana päivänä olikin Malmin Helluntai-kisat. Kurssista jäi mukava muisto.